ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

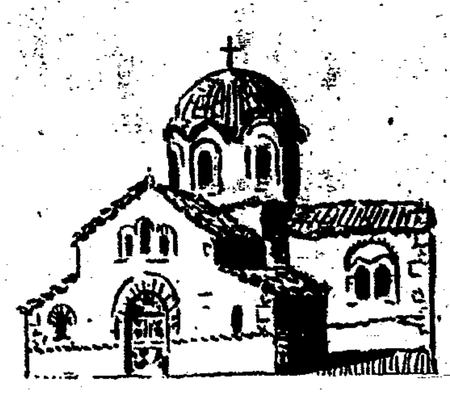

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ'- Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 786	Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς (Πράξ. 2,1-11) 3 Ἰουνίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Μὲ μιὰ καρδιὰ στὸ Χριστό!

«Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό»
(Πράξ. 2,1)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, εἶνε μία ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες ἑορτές. Σήμερα ἦρθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο στοὺς ἀποστόλους.

Ἀπ' ὅλα τὰ νοήματα, ποὺ ἔχει σήμερα ἡ Ἐκκλησία, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προσέξουμε τὸ στίχο τοῦ ἀποστόλου, τὸν ὁποῖο καὶ προέταξα στὴν ἀρχή ὡς ῥητό.

* * *

Λέει· *«Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό»* (Πράξ. 2,1). Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά; Ὅταν συμπληρωνόταν ἡ ἡμέρα τῆς πεντηκοστῆς, δέκα μέρες μετὰ τὴν ἀνάληψι τοῦ Κυρίου καὶ πενήντα μέρες μετὰ τὴν ἀνάστασί του, τότε ποὺ εἶχαν μαζευτῆ στὰ Ἱεροσόλυμα ἀπὸ παντοῦ ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι, τότε *«ἦσαν ἅπαντες (οἱ ἀπόστολοι) ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό»*. Ἦταν στὸ ἀνώγειο ἐκεῖνο ὅπου ἔγινε ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ἐκεῖ ὅπου ἐμφανίσθηκε ὁ Ἰησοῦς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ εἶπε τὸ *«Εἰρήνη ὑμῖν»* (Ἰωάν. 20,19).

«Ἦσαν ἅπαντες» συγκεντρωμένοι. Ὄχι ἁπλῶς πάντες, ἀλλὰ *«ἅπαντες»*. Δὲν ἀπουσίαζε οὔτε ἕνας. Ἦταν πρῶτα - πρῶτα οἱ δώδεκα ἀπόστολοι· στὴ θέσι τοῦ Ἰούδα εἶχε ἐκλεγῆ ὁ Ματθίας. Ἦταν ἔπειτα οἱ ἑβδομήκοντα ἀπόστολοι. Ἦταν ἀκόμη ὁ ὅμιλος τῶν μυροφόρων γυναικῶν. Καὶ κοντὰ στὶς μυροφόρες ἡ παμφαὴς σελήνη, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ εἶνε μόνο μαζεμένοι. Γιατὶ κ' ἐμεῖς μπορεῖ νὰ μαζευτοῦμε. Καὶ τὰ θηρία μαζεύονται. Καὶ οἱ λησταὶ μαζεύονται ὅλοι μαζί. Δὲν εἶνε ἁπλῶς τὸ νὰ μαζευτοῦμε. Σημασία ἔχει ἡ ἄλλη λέξι ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε περιττὸ στὰ θεόπνευστα λόγια. Καὶ μία ἀκόμη λέξι, καὶ μία τελεία μέσα στὸ ἱερὸ κείμενο ἔχει τεραστία σημασία. Ὅλη ἡ σημασία τοῦ ἀποστόλου σήμερα ποῦ εὑρίσκεται· ὅτι ὅλοι αὐτοί, ποὺ ἦταν μαζεμένοι, δὲν ἦταν μαζεμένοι γιὰ φαγοπότι, γιὰ διασκέδασι, γιὰ χορό, γιὰ πάρτυ, γιὰ τίποτε ἄλλο, λ.χ. γιὰ ποδοσφαιρικὰ μάτς κ.λπ.. Ἀλλὰ ἦταν μαζεμένοι *«ὁμοθυμαδόν»*. Τί θὰ πῆ αὐτὸ τὸ *«ὁμοθυμαδόν»*; Εἶνε μία λέξι τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς γλώσσης ποὺ ἐκφράζει καὶ τὰ λεπτότερα νοήματα. Ἡ λέξι αὐτὴ σχεδὸν εἶνε ἀμετάφραστη. Ὅσο κι ἂν κοπιάσῃς, δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ μεταδώσῃς τὸ βαθὺ νόημά της. Τί θὰ πῆ *«ὁμοθυμαδόν»*; Θὰ πῆ, ὅτι τὴν ὥρα ἐκείνη ποὺ ἦταν μαζεμένοι ἐκεῖ οἱ ἀπόστολοι, ἡ σκέψι τους – ποῦ ἤτανε; Στὶς γυναῖκες, στὰ παιδιά τους; στὴ δουλειά τους, στὸ ψάρεμα; στὶς παλαιές τους ἀναμνήσεις; Ἡ σκέψι τους τὴν ὥρα ἐκείνη ἦταν ὅλη στὸ Χριστό. *«Ὁμοθυμαδὸν»* θὰ πῆ λοιπόν, ὅτι ὅλη ἡ σκέψι των ἦταν στὸ Χριστό.

Καὶ μόνο ἡ σκέψι; Καὶ ἡ καρδιά τους. Ἅμα ἀγαπᾷς ἕνα πρόσωπο, τὸ βλέπεις τὴν ἡμέρα, τὸ βλέπεις καὶ τὴ νύχτα στὸ ὄνειρό σου. Ἡ καρδιὰ τῶν ἀποστόλων τὴν ὥρα ἐκείνη ἦταν ἕνα φλογερὸ καμίνι, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ σβήσουν ὅλοι οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι κι ὅλος ὁ κόσμος ἐκεῖνος. Καὶ μέσ' στὸ φλογερὸ αὐτὸ καμίνι ἔκαιγε ὁ ἔρως, ὁ αἰώνιος ἔρως πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * *

● Ὅπως ἐκεῖνοι *«ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ»* στὸ ἀνώγειο, ἔτσι κ' ἐμεῖς εἴμεθα στὸ ἀνώγειο τῆς ἐκκλησίας. Ἄραγε εἴμεθα *«ἅπαντες ἐπὶ τὸ αὐτό»*; Ἂς ρωτήσουμε σήμερα, τέτοια ἁγία ἡμέρα· εἶνε ἐδῶ ὅλη ἡ ἐνορία; Γιὰ νὰ εἴμεθα σύμφωνα μὲ τὸν ἀπόστολο

τῆς σημερινῆς ἡμέρας, πρέπει κ' ἐμεῖς νὰ εἴμεθα ὅλοι ἐδῶ. Ἐδῶ λοιπὸν στὸ ὑπερῷο, στὸ ἀνώγειο αὐτό, ἂν ἔλθῃ σήμερα ὁ Ἰησοῦς, ἂν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, εἴμεθα «*ἅπαντες*»; Πόσες οἰκογένειες ἔχει ἡ ἐνορία; Ἂν σταθῇ ἄγγελος στὴν πόρτα καὶ μετρήσῃ, πόσες ψυχὲς εἴμεθα ἐδῶ μέσα;

Ὦ Πόντε, ὦ Σμύρνη, ποὺ δίχως καμπάνες οὔτε ἕνας ἔλειπε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία! Μόνο οἱ λεχῶνες, οἱ ἄρρωστοι καὶ οἱ ἑτοιμοθάνατοι ἔλειπαν. Τώρα; Γιά φαντάσου νά 'σαι σ' ἕνα στρατόπεδο μὲ δέκα χιλιάδες στρατιῶτες; καὶ νὰ χτυπήσῃ ἡ σάλπιγγα καὶ νὰ μαζευτοῦν μόνο ἑκατό. Γιὰ φαντάσου νά 'σαι δάσκαλος σ' ἕνα σχολεῖο μὲ πεντακόσα παιδιά, καὶ νὰ χτυπήσῃ τὸ κουδούνι καὶ νὰ 'ρθοῦν μόνο δέκα παιδιά. Γιὰ φαντάσου νά 'σαι καπετάνιος στὸν ὠκεανό, καὶ νὰ καλῇς τοὺς ναῦτες τοῦ πλοίου ἐν ὥρᾳ θυέλλης κι ἀπὸ τοὺς ἑκατὸ τοῦ πληρώματος νὰ παρουσιαστοῦν μόνο δέκα!

● Γεννᾶται ὅμως καὶ ἄλλο, πιό σοβαρὸ ἐρώτημα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σωματικὴ παρουσία, ὑπάρχει σήμερα καὶ τὸ «*ὁμοθυμαδόν*»; Τὸ «*ὁμοθυμαδὸν*» προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερο καὶ φθάνει στὸ κέντρο τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Τὸ δὲ κέντρο τῆς ὑπάρξεως εἶνε ἡ βούλησις, ἡ θέλησις. «*Ὁμοθυμαδὸν*» σημαίνει μιὰ καρδιά. Πόσοι εἴμεθα ἐδῶ μέσα· νὰ ἔχουμε ὅλοι ἕνα θέλημα! Ποιό θέλημα; Τί λέμε στὸ «*Πάτερ ἡμῶν*»· «*...Γενηθήτω τὸ θέλημά σου*» (Ματθ, 6,10). Ὄχι τὸ δικό μας θέλημα, ἀλλὰ τὸ θέλημά Του. Ὄχι, κυρά μου, δὲν θὰ γίνῃ τὸ θέλημά σου· θὰ γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ τὸ διασαφηνίζουν οἱ πνευματικοὶ μέσα στὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

«*Ὁμοθυμαδὸν*» θὰ πῇ, νά 'χουμε ὅλοι ἕνα θέλημα. Ἂς πάρουμε λοιπὸν τὴ ζυγαριὰ αὐτὴ τοῦ «*ὁμοθυμαδὸν*» κι ἂς μποῦμε σ' ἕνα σπίτι, νὰ δοῦμε ὑπάρχει ἐκεῖ μέσα τὸ ἕνα θέλημα; Ἡ γυναίκα ὑπακούει σήμερα στὸν ἄντρα; Τὰ παιδιὰ ὑπακούουν στὸν πατέρα, τὰ κορίτσια στὴ μάνα; Ὑπακούει ἡ οἰκογένεια στὸν οἰκογενειάρχη, ποὺ κάθε μέρα ὁ ταλαίπωρος στύβεται σὰν τὸ λεμόνι γιὰ νὰ τοὺς ζήσῃ;

Ὅσα κεφάλια εἶνε μέσα στὸ σπίτι, τόσα καὶ τὰ θελήματα. Δὲν ὑπάρχει τὸ «*ὁμοθυμαδόν*». Ὑπάρχει τρομερὰ διχόνοια. Σὲ ποιό σήμερα σπίτι ὑπάρχει μιὰ καρδιά, τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου;

Ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ «*ὁμοθυμαδόν*», ποὺ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος, τότε ὑπάρχει ἁρμονία. Σπάνια σπίτια αὐτά. Ἁρμονία, θεῖο πρᾶγμα, κι ἂς κάθωνται μέσα σὲ καλύβα. Βρῆκα σὰν ἱεροκήρυκας σπίτια καλύβες, ποὺ μέσα ἦταν ἄγγελοι· καὶ βρῆκα παλάτια, ποὺ μέσα ἦταν κόλασι. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια, ὅταν τὸ ἀντρόγυνο εἶνε ἀγαπημένο, τότε τὸ νεράκι ποὺ πίνουν γίνεται βούτυρο καὶ ἡ μπομπότα κρέας. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἀγάπη, τί νὰ τὰ κάνῃς τὰ σερβίτσια καὶ τὰ ψυγεῖα; Κρέας θὰ τρῶς καὶ ἀπὸ καρκίνο θὰ πεθαίνῃς.

Πάω παραπέρα. Ἐδῶ εἶνε ἐργοστάσιο. Θὰ βρῶ ἐδῶ μέσα τὴν ὁμόνοια; Ἀντὶ ὅμως νὰ δῶ τὸν κεφαλαιοῦχο μὲ τὸν ἐργάτη νὰ συνεργάζωνται, βλέπω κ' ἐδῶ μία πάλη ἄγρια, μιὰ ζούγκλα. Δὲν ὑπάρχει ὁ Ναζωραῖος, δὲν ὑπάρχει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο· ὑπάρχει διχόνοια.

Ποῦ ἀλλοῦ νὰ πάω, γιὰ νὰ τελειώνω; Πηγαίνω σ' ἕνα μεγάλο ἀνώγειο. Ὄχι σὰν ἐκεῖνο ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος. Αὐτὸ εἶνε ἀνώγειο μὲ ἀσανσέρ. Ἔχει δεκαέξι πατώματα. Οὐρανοξύστης. Μέσα στὸ μεγάλο αὐτὸ σπίτι μαζευτήκανε ὅλα τὰ ἔθνη. Ἀπ' ἔξω ἔχουν ὑψωμένες τὶς σημαῖες ὅλου τοῦ κόσμου κ' ἐπάνω τὴν ταμπέλλα· «Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν». Μπαίνω μέσα. Ὑπάρχει ὁμόνοια, ὑπάρχει κατανόησις, ὑπάρχει τὸ «*ὁμοθυμαδόν*»;

Κάθε ἔθνος ἔχει τὶς βλέψεις του, τὰ συμφέροντά του. Δὲν ὑπάρχει τὸ «*ὁμοθυμαδόν*». Ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα ἀπειλεῖται ἔκρηξι. Ἂν εἶχα δικαίωμα, θὰ ξεκρεμοῦσα τὸ «Ο.Η.Ε.», ποὺ εἶνε ἕνας ἐμπαιγμὸς καὶ μία εἰρωνεία, κ' ἐκεῖ στὸ ἀνώγειο αὐτὸ τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ μιλοῦν τόσες γλῶσσες ἀλλὰ δὲν μιλοῦν τὴ γλῶσσα τοῦ παναγίου Πνεύματος; θὰ ἔγραφα· Βαβέλ (=Σύγχυσις) τῶν ἐθνῶν! Τί ἐστι Βαβέλ, ἀνοῖξτε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη νὰ δῆτε (βλ. Γέν. 11,1-9).

* * *

Βαβὲλ ἡ οἰκογένεια. Βαβὲλ τὸ σχολεῖο. Βαβὲλ τὸ πανεπιστήμιο, τὸ κοινοβούλιο, ἡ πολιτική... Σύγχυσις καὶ ταραχή. Γιατί; Διότι λείπει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Ὄχι ὅτι ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ. Ὑπάρχει. Ποτάμι τρέχει τὸ Πνεῦμα ἅγιο. Τρέχει, κ' ἐλᾶτε ὅλοι μὲ κύπελλα καθαρὰ νὰ πάρετε. Κάντε τὴν καρδιά σας κύπελλο, καὶ πλησιάστε τὸ Πνεῦμα ἅγιο, ποὺ περνᾷ σὰν ποτάμι ποὺ καθαρίζει, σὰν ποτάμι ὁρμητικό, σὰν Ἀλιάκμονας, σὰν Δούναβις.

Ἂς γονατίσουμε. Ὅσοι πιστοί, ἂς παρακαλέσουμε νὰ 'ρθῇ Πνεῦμα ἅγιο στὰ σπίτια μας, στὰ σχολεῖα μας, στὰ δικαστήριά μας, στὰ ἐργοστάσιά μας, στὸ στρατό μας, στὴν ἐκκλησία μας. Νὰ 'ρθῇ Πνεῦμα ἅγιο στὸν κόσμο, στοὺς διεθνεῖς ὀργανισμούς. Νὰ 'ρθῇ. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιο. Καὶ τότε «*ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ*» νὰ ὑμνοῦμε Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις περὶ τοῦ 1967 εἰς ἐνοριακὸ ναὸ τῶν Ἀθηνῶν. Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 3-6-2001.